

Главни и одговорни уредник новина "Нова" Ранко Пивљанин сматра да је избор Александара Шапића за градоначелника Београда изнуђено решење, "а могуће и решење које је најлакше жртвовати", и сматра да ће имати много мање компетенција него што је имао доскорашњи заменик градоначелника Београда Горан Весић, за ког је уверен да је добио нека обећања. "Мислим да ће нам Весић банути негде као чупавац из кутије, на неком месту где га најмање можемо очекивати", додаје. Нови градски менаџер Мирослав Чучковић, каже, није нерадан, али му се чини да се утопио у општи мејнстрим, у ком "без обзира да ли су поплаве или нису, важи правило - не таласај".

Упитан о новом градском менаџеру Мирославу Чучковићу, Пивљанин подсећа на 2014. годину и поплаве Обреновца на чијем је челу и шаљиво каже: „Ако би се нешто слично десило сада, за време овог мандата, неке поплаве или нешто, биће му лакше јер му је шеф ватерполиста, па ће моћи заједно да пливају у тим водама“. Мишљења је да се Чучковић етаблирао као класичан каријериста, а када је те 2014. говорио да је држава пала на испиту (због поплава у Обреновцу) и да је била његова лабудова песма, када је сагледавао ствари какве јесу, када се бунио.

Сматра да Чучковић није био нерадан, а да му се чини да је ту своју линију напустио и уклопио се у општи мејнстрим, „где без обзира да ли су поплаве или нису – важи правило не таласај“.

На подсећање да су новинари питали новог градоначелника Александра Шапића о ороченом мандату, а да је он одговорио да не разуме шта значи то „орочен“, Пивљанин каже: „Мислим да разуме, нарочито разуме јер његова аквизија СНС и покрета СПАС који је нестао није донео очекиван бенефит овој партији. Они нису имали неког другог кандидата, јер да су имали, не би изабрали Шапића. По овоме од кад је приступио, већи је дала допринос Ана Брнабић као шеф београдског одбора, него он. Такође, он је изнуђено решење, а могуће и решење које је најлакше жртвовати – „дакле, ево, бићеш градоначелник, висиће ти једног дана тамо слика у Градској скупштини поред свих оних људи, заслужено или незаслужено... Али мислим да ће имати компетенције много мање него што је имао заменик градоначелника Београда у претходном мандату“, рекао је Пивљанин.

Не сумња да би Шапић покушао нешто да уради, али сматра да неће имати времена за то. Та аквизиција је била погрешна, жртвовао је своју странку, себе утопио – зарад каријеризма, оценио је гост Н1.

Говорећи о проблему Савског насипа и објеката изграђених на њему, а за које је својевремено Шапић говорио да нема ингеренције да га реши, јер је председник Општине Нови Београд, а то је у надлежности Града, Пивљанин подсећа да се ту налазе куле новокомпонованих бизнисмена, а да су појединачно медији пренели – и викендице бившег председника Томислава Николића.

„Шта је потребно да једноставно дођу људи, напишу решења и да се то о трошку оних који су то направи и склони“, каже Пивљанин, питајући јавно власт шта би било да он сада оде, нађе то неко место слободно и ископа темељ.

Говорећи о односу Шапића и бившег заменика градоначелника Горана Весића, Пивљанин наводи да су испоштовали договор – Шапић је доследно рекао да не може са Весићем, „овај је то схватио у неком тренутку“ и онда су се – водећи рачуна о партији и томе да се не свађају – разишли.

„Овај је отишао и вероватно је добио нека обећања. Мислим да ће нам Весић банути негде као чупавац из кутије, на неком месту где га најмање можемо очекивати, јер не би дао, колико се сећам, оставку на посланичко место и делује веома весело. И видим да је

креноу да се бори за Министарство културе и информисања – то би било мало готескно“, оценује Пивљанин.

Упитан како реагују у СНС али и у опозицији на такве, унутрашње анимозитете и како их решавају, Пивљанин каже да „владајућа партија има толико тога у својим рукама и на располагању да може да направи доброљно велику дистанцу између њих (Шапића и Весића), да не морају да се гледају „преко плота“ и да не праве штету партији“.

С друге стране, како закључује, опозиција је скврчена, „дрибла на малом простору, ни у скупштину није још ушла, а ти анимозитети – они (опозиција) су десет година разваљивани, што сопственим трудом што од владајуће партије“.

„Сага око Великог Трновца у циљу одлагања формирања Владе и парламента“

У Великом Трновцу, пише Нова, 86 грађана је гласало ван бирачког места.

Коментаришући то, пети пут поновљено гласање, Пивљанин каже да цео случај има неколико аспеката. „Није спорно – тамо је већински албански народ и по том принципу ти избори ниједном не би били спорни, а колико сам схватио и последњи пут је СПС освојио пет, шест гласова насупрот 800 и нешто гласова за албанске партије. Не можемо се отети устиску да је та цела сага била у функцији заиста одлагања формирања Скупштине, Владе... То је коришћено да се то продужи у недоглед. С друге стране, то је била велика срамота, јер су за то време одржани избори и у Словенији и Француској, који су били после наших, где су, формирано парламенти, а ми се бавимо још тим“, додаје гост Н1.

Пивљанин не сумња да „ако је било могућности да СПС и преко тога тврди неки пазар, и заложи једног посланика, којег ће овог пута изгубити, зарад уласка у Владу“ – да је то и урадио. Они су заиста искусни у тој трговини и ако је било те могућности – искористили су је, а било би бесмислено да ниједан Албанац не буде у Скупштини, неко је и о томе морао да води рачуна, наводи гост Новог дана..

Упитан шта очекује од нове Владе, каже да не зна ни да ли ће бити то „нова-стара Влада“. Влада је, оцењује, „амнестирана у овој земљи од одношења одлука“, истичући да то ради председник Србије, што је и показало све ово време. Оне битне одлуке, чак и да су јој компетенције 100 посто, не доноси Влада, овде је направљена једна диверзија и председнички систем који формално не постоји, истиче уредник листа Нова.

„Новине „Нова“ легат Веселина Симоновића и Стојана Дрчелића“

Пивљанин подсећа да су новине „Нова“ подигли недавно преминули Веселин Симовић и Стојан Дрчелић и да су оне су пре свега њихов легат, додајући да је њихов одлазак „тужно финале једног лепог једногодишњег пута“.

Позиционарили смо се, заиста, а нажалост није ни нека конкуренција – оно о чему ми пишемо, пише само још једна новина у овој земљи, каже. „Отворили смо неколико тема – продаја Јарослава Чернија, писали смо готово свакодневно о Рио Тинту и то смо схватили као нашу мисију. Нарочито је то било приоритетно Стојану (Дрчелићу), да дамо допринос на наш начин да се сачува то подручје... Писали смо и међу првима о ономе што се дегодило војнику на Пештеру, како је та прича била затамњена“, набраја главни и одговорни уредник тог листа.

(Н1)